

Передплата

на «РУСЛАНА» вносити:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границю:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о год. 6-ій пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 5 ул. Ліндого. — Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Шило з мішка.

Офіційальний Pester Lloyd нехотючи проговорив ся і зрадив цілу інтригу німецької лівіці з Мадярами. Зрадив орган Селя сию тайну, що при обнові угоди мала наступити і обнова німецької гегемонії в Долитавщині.

А інтрига ся була досить проворно уложена. Після Pester Lloyd-а Селя на те видумав свою формулку, щоби змусити гр. Туна до скликаня парламенту, позаяк формулка его мусіла би відпасти, а угода продовжитись до 1907 року, скоро би Долитавщина угоду перевела дорогою парламентарною. Гр. Тун мав проте скликати парламент. Але гр. Тун не міг би скликати парламенту, доки би не вдоволити опозиції німецької. А вдоволити єї він не був би в спроможности, доки не виконав би постулятив німецької лівіці. А виконанє сих постулятив значило би одно, що обнова гегемонії Німців в Австрії.

На случай однак, як би гр. Тун за ніяку ціну не схотів вдоволити Німців, то формулка Селя мала послужити за той каміньчик, на котрім гр. Тун мав спотикнутись і — упасти, почім би керму управи в Австрії обняв кабінет ліберальний, що зніс би сейчас язикові розпорядженя і законом перевів програму лівіці з німецьким державним язиком.

Такий був тайний стратегічний план, хорошо придуманий для австрійських Німців. Німці одержали би опять свою втрачену гегемонію, а Угри угоду таку, яку би подиктовали. Менше о те, чи Австрия потерпіла би економічно на тій шахерці. За економічні втрати дістали би Німці панованє над австрійськими Славянами і мали би сею ціною вдоволитись.

Тількож до переведеня всякого плану треба розумних людей, а тими — на жаль

— не були Німці. Замість поперти формулку Селя, що мусіла би повалити гр. Туна і єго систему, Німці і їх праса кинулись на Селя, свого добродія і помічника. Лівіця закричала враз з правицею: non possumus! Проч з формулкою, а навіть і всею угодою!

Нині склалась діла так, що гр. Тун і правиця пішли горою, бо гр. Тун і правиця обстають за угодою, а лівіця противна тій угоді. Лівіця не уміла себе видвинути на становище державної партії в Австрії і над нею готова корона опять перейти до дневного порядку, так як перейшла в 1878 р., коли Німці спротивились окупації Босни і Герцоговини і не хотіли підвишити бюджету на сию окупацію. Опозиція лівіці в угодівій комісії і в парламенті проти угоди, се вода на млин гр. Туна і его правиці. Лівіця заставляє ся тим, що она не могла виступити проти прилюдної опінії, котра то опінія звернулася проти угоди, тривкої лише до 1903 р.? В отсім ваганю лежала велика політична похибка, котру тепер направити тяжко. Ще далась би ся похибка направити, але лівіця мусить сейчас завернути з дороги, на котру ступила. Лівіця мусить заявитись за угодою а відтак буде так, що ми Мадяри будемо собі панувати праворуч Литави, а Німці ліворуч.

Наколи лівіця не заверне з своєї опозиційної дороги проти угоди, то ми ручимо їй, що она випаде раз на все з рухунку висших рінуючих сфер і не приїде вже ніколи до власти в Австрії.

Ось такий зміст і така провідна мисль статі Pester Lloyd-а, котрою орган Селя учить лівіцю політичного розуму на те, щоби Угорщина свій економічний розум перевела в практиці. Лівіця показав Pester Lloyd грушку на вербі в виді гегемонії над Славянами, а сам сховав за па-

зуху користну для себе угоду з новою банковою організацією, що наділяє Угорщину повною рівноправністю на фінансовім поли.

Ми містимо сию кабалу Pester Lloyd-а задля єї дотепности. Politik недавно згадувала, що бр. Хлюмецкий конспірує з Угорщиною, та що навіть зобовязав ся дати Уграм все, чого они домагають ся, за ціну обнові ліберальної ери в Австрії. Але при тим всім статя Pester Lloyd-а містить в собі і багато сарказму, чи навіть простих кпин з німецької лівіці. Вже сама ревелация тої інтриги насуває мисль, що Pester Lloyd мабуть не думає щиро з Німцями, хіба держить їх за так наївних, що они в жадї своїй до панованя зловлять ся в сию заставку?

На всякий случай щирість Pester Lloyd-а похвальна. Так виразно не сказали нам ще Угри, о що їм на ділі розходить ся. Et haec meminisse juabit. Шило вилізло з мішка, а нам треба лише уважати, щоби на тим шилі не вколоти ся дуже болестно.

З Буковини.

На днях відбули ся в Чернівцях під проводом о. Цуркана збори буковинського православного духовенства. Збори ті скликано в цілі, щоби нарадитись над поправою материяльного положеня православного духовенства, але аранжери зборів з'ужили їх до демонстрації проти буковинських Русинів-народців. Цуркан новитав зібраних річию, проголошеною по румунськи і руски, а відтак виступили святиченики з бесідами проти «новоерістів»: проф. Пигуляка і професора богословія о. Бремійчука, Русина. Якийсь о. Константин Попович закинув проф. Пигулякови, що він на вічах агітує проти духовенства і нищить его повагу. Оо. Попескуль і Георгієв читали навіть уступи з вічевих річий проф. Пигуляка, а відтак

В пару хвиль опісля здобуто башту і молодий борець стояв перший на ній. З покликом: «Най живе Франция!» востромив він у ню французску хоругов а его побідний поклик повторило тисячу голосів. В сій самій хвилі спостеріг він побіч себе Араба.

— Ти виліз в однім часі зі мною на сию башту — рек він невдоволений.

— Ти милиш ся, я стояв на ній перед тобою!

— Берп ты чорт, — то слава, хто тут станив перший, твоя..

— Ні, держи собі сей побідний знак, ти за него бореш ся; я шукав тільки смерти.

Куля, котра біля Араба засвістала, перебіла дальшу розмову. Француз упав на коліна, хоругов захиталась, однак стояла. Унавішній обняв єї судорожно лівою рукою, его права остала розтріскана.

— Товаришу, я втерав праву руку, не могу уже дальше бороти ся.

— Але я могу, — перебив Араб і вхопив французску хоругов.

— Нехай живе ді живр! — гукнули штурмуючі жвави, що власне в сию пору о ухо Гасстона відбило ся, коли він лишив ся памяти.

(Далі буде.)

Присяга вірности

новеля

Марії Софії Шварц

перевід

С. Єзерського.

(Дальше.)

III.

Як там вже не осьпівали поети війну та богатирство, але чи були се змогли не то поети, але і всі, котрі всякі бої так похвальними словами звеличали, наколи би звідали по бою само побоевище і побачили тоєж застелене каліками, раненими, коваючыми і трупами? Чи не застигла би радше кров в їх жилах, чи не випало би їм перо з руки, котра що іно в ярких барвах сцени з боевого позорища описувати забиралась. Я думаю, що страшне такого позорища, перед яким дροжить всяке людске чувство, виперло би зовсім сию понаду, котру має сам бій.

Кого занимала кримска війна, сей може чув про лицарске завзяте, відвагу та порив у бою жвавів. Діє ся посеред нападу при штурмі одної башти***, куди ми читача в ряді борючих ся жвавів хочемо повести, котрі несли смерть та знищенє і котрим мусіло вєсь уступати.

На переді сей побідної ватаги було двох

людей. Оливкова шкіра, бистро зазначені обриси лица, чорні, блискучі очи і незвичайна зручність зраждали зараз его арабску породу. Рівне благородне лице, живі, жаркі очи та легкі обороти другого зраждали, що він Француз. Оба вони одягнені в мундур жвавів і били ся, мож сказати, з недорівняною відвагою.

— Чому ти, товаришу, кидаєш ся у сей бій з таким завзятем? — Чи може шукаєш смерти?

— О ні! я шукаю слави, і тому рішив ся бути першим, що ступить на сию башту і вивісить на ній знак побіди.

— Але, занім се стане ся, стати ся може легко, що ти збратаєш ся з смертю.

— Ба, хто так бере ся за славу і любов, сей не може умерти.

— То ти хочеш виминути смерть?

— А вже-ж, хочу вернути покритий лаврами і славою.

Бій, що тепер на ново закипів, зупинив дальшу розмову. Від сей хвилі не відступав Араб від Француза і не один смертоносний удар, вимірений в голову товариша, відбив він посеред лютого бою.

Раз покликав він до Француза:

— Товаришу, ти ранений!

— Ніч не шкодить, я сего не чую! — був

одвіт.

ухвалено резолюцію, зважаючи консисторію до оборони духовенства проти нападів «новоеристів» чи «новокуреників». О. Бремійчукові закинуто ересь, якої він мав допуститись в «записках з'уважених». А в резолюції сказано, що ті «записки» суть «матеріалістичною, оригіналістичною та раціоналістичною ересею», де говориться про «вещественність» душі і о її «странствованю» по смерті. Пигулякові закричано: ганьба! а о. Бремійчука анатемізовано як еретика, що вірить в чистилище. Аж по тім всім приступлено до дійсної цілі зборів і ухвалено резолюцію, в котрій упійнено о поправу долі буковинського православного духовенства. Румунські духовні не плювали в своє гніздо, лише рускі священники набрались перед світом того сорому, що плюгавили своїх людей.

Рівночасно, коли се діялось, «Галічанін» заплакав! По ким? Заплакав по п'ятох учениках, котрих буковинські шкільні влади прогнали з шкіл за пропаганду московщини. Учепків можна жалувати, бож се молоді хлопці, нерозумні та необачні. Їх тяжко покарано — як каже «Галічанін» — за те, що носили трибарвні панславистичні ознаки, а на ділі за те, що стали ренегатами. Не покарано лише тих, що сих хлопців звели на хибну дорогу, та в молоду душу їх вціпили найпоганіший порок з пороків — зраду свого власного народу. «Галічанін» каже, що шкільні влади обернулись до сих учеників так втерпимо, як колись оберталась Метерніховська поліція до — дух святий при нас! — «Дністрової Русалки» Маркиана, що ширла між Русинами панславизм, так само, як в найновіших часах гр. Бадені своїми язиковими розпорядженнями! Відтак заплакав «Галічанін» і над тим, що ось то на Буковині нема достаточного числа руских священників, та що в рускі села насилає консистор Румунів, а тут ще проганяють «русских» учеників! Бідний забув, що в своїй часі побивав ся за Мораріом, що перший їмив ся на Буковині системи румунщення руских сел посредством румунських духовних. Забув «Галічанін», що нераз задля самого православля брав в оборону покійного митрополита з его тероризмом проти руских питомців і руских священників. Але при всім тім риданю «Галічанін» не забув сказати, що причиною всего того лиха на Буковині є хто? — новоеристи, що враз з правительством взяли ся управляти «русскими» на Буковині і не дають їм свободи розвиватись так, як би они сами того хотіли, як би хотіла Погодінська львівська, московська агенція. Патріоти! — кличе проте «Галічанін» крізь слези — несіть поміч «русским» на Буковині і — протестуйте! Новоеристи з правительством помічали нам на Буковині нашу роботу! А сим часом о. Цуркан і Румуні сьміють ся в кулак. Таж они довгі літа держали заєдно сторону «русских» в тій цілі, щоби тепер сказати гр. Бургініонові: карай молодіж, бо она — панславистична! Так то гріх сам собою карає ся. Що посіяно, те і сходить. Посіяв на угорській Русі Адольф Добранський московщину, то Мадяри побиили за те угорську Русь. Посіяв его зять Геровский московщину на Буковині, то — не новоеристи, а Румуні враз з правительством скористали з того і бють нині і там руский нарід румунськими понами. А плач не допоможе! Хто відводить інтелігенцію від народа і плекає ренегатство, той може плакати хіба над своїм поганим ділом, а не над народом. Се слези крокодила над пожертим чоловіком, а в наших очах не лише облудні, але і сьмішні.

З політичного поля.

Вікторник перед полуднем загостив Сельсам до Відня. Стілько позитивної вісти. Рівночасно велить собі N. fr. Presse телеграфувати з Пешту, що угорське правительтво не думало над ніяким компромісом. Так само оспорюють в Пешті вість, мовто гр. Голуховский на окреме жадане цісаря посередничив межи обома кабінетами. Гр. Голуховский лише о стілько брав участь в справі угоди, о скілько она обходить его як міністра заграничних справ, дбаючого про торговельні зносини Австро-Угорщини з сторонними державами. В суперечности з симі вістями N. fr. Press-и стоїть вість, подана з Пешту

до віденьского N. W. Tagblatt-у, котра каже, що угорське правительтво переслало гр. Голуховскому компромісові предложення.

Угорська праса піднесла на днях тов своїх статій про угоду висше о цілу октаву, почавши від офіціального Pester Lloyd-a, а скінчивши на радикальнім Magyar Orszag-y. Всі днівники грозять розривом всяких зносин з Австрією, митовою границею, уладженем окремого потного банку та окремою регуляцією валюты. На вид сих статій видає ся, мов би Угорщина готовилась до зліквідованя дуалізму. Независимі Косутівці ухвалили, поборювати всіми силами і средствами всяке правительтво, що посьміло би в чімнебудь полівити Австрії.

Екзекутивний комітет правиді зібрав ся 6. червня вже перед полуднем о годині 11. в парламентарнім будинку. В нарадах взяли участь міністри гр. Тун, Кайцль, бар. Дінавлі і Єнджеїнович.

Европейска праса стоїть нині під враженем парискої пригоди. Провірено, що скандаль проти Любета був підготовлений і то мнимою «сметанкою» суспільности, так званою «золотою молодіжкою», що горда на свій високий рід і традицію хоче управляти світом способом імперативним, хоч буденне жите сходить їй на клубових сходинах і гулянці. Гр. Христіані, що влучив президента республіки в очах паризких горожан і представителів посторонних держав, допустив ся такого самого каридостойного чину, якого допускає ся анархіст з посеред низших верств. Різниця хіба та, що звичайний анархіст не має за собою науки і вихованя, а гр. Христіані все те мав за собою. Подробиці пригоди подали ми. Нині доповнимо їх хіба тим, що сейчас по нападі зібралась рада міністрів і постановила предириняти найострійші міри проти нападників. З 135 увязнених віддано деяких вже судови, інших задержано поки-що в поліційних арештах. Клуб атлетів, до котрого належав Христіані, і клуб автомобілістів, розв'язано, а поліція слідить за головним моральним винувником цілого скандалю. Скандаль сей мав, як ми вже сказали, характер роялістичний. Так звані легітимісти виетунили проти республіки. Ознакою їх був білий гвоздик. Побіч того інтересує ся вся Франція справою Драйфуса. Показує ся з розправ касаційного трибуналу, що Драйфус унав таки жертвою чужого злочину. Рада міністрів постановила потягнути до відвічальности колишнього міністра війни, Мерсієра і генер. Гонсе, котрий по процесі мав укладати всі плани для закритя провини воєнного суду. З его почину фальшовано додаткові докази на вину Драйфуса.

Гаґска конференція радить беззастанно. Справа роз'ємного суду стоїть на першім місці. Проекти до витвореня такого суду вийшли від Росії, Америки і Англії. Росія бажала витворити хвилевий, факультативний ореонаґ для ладнаня міждержавних спорів. Англія і Америка пішли далше і обстають за витворенем постійного, примусового роз'ємного суду. Здає ся, що послідний проєкт переїде.

У Відні прийшло минулої неділі до демонстрації робітників проти нової ординації виборчої до міської ради, яку ухвалив сойм долішно-австрійський антисемітський. Руку в сих демонстрациях мали ліберали та жиди а орудем були робітники. Демонстрация скінчила ся походом робітників деякими улицями і увязненем 31 осіб.

Італія ликує. Король Гумберт видав декрет, котрим помилувано 3000—4000 увязнених за торічні маєві розрухи в Медіолані, Фіренці і деяких містах полудневої Італії.

Румунський король, Кароль, має в червни навістити царя Николу. Міністер справедливости видав розпоряджене для захорони краю перед евентуальними антисемітськими заворушеннями.

Слідчий судія Лемерсіє почав в ночи з 5. на 6. червня переслухванє увязнених в Огеіль. Десятьох увязнених пущено провізорично на волю, яких 15 стане перед судом підзамітом підбурюваня. Кара за таку провину сягає після закону до 5 літ вязниці. Христіані буде потягнений до відвічальности за чинну зневагу урядуючого урядника. Закон назначає за таку провину 2 до 5 літ вязниці. Республіканські днівники славлять правительтво за его рішучість, днівники антиревізіоністичні хвалять знов парламентр

за те, що не допущено до сейчасного карного переслідованя ген. Мерсіє.

Посішаний паровець виїхав 5. червня з Кашни на Чортівский остров. На кораблі находить ся директор вязниці і командант морської артилерії, котрі одержали від Французского правительства розказ, повідомити урядово Драйфуса о ревізії процесу. Драйфуса видано вже військовим властям а 9. червня виїде з ним корабель «Sphaks» до Бресту.

НОВИНИ.

— Число Русинів на Угорщині. В VI книжці Л. Н. «Вістника» появилася стаття В. Гнатюка, етнографа. Ось він пише про число Русинів на Угорщині: Число угорських Русинів доси незване докладно. Причиною того є з одного боку сторонничість мадярського уряду, що бажавши число своїх земляків як найсильніше збільшити, зменьшав тим самим при конекрипції число людности вивших націй, з другого боку не зовсім докладні консисторські записки, що подають число не самих Русинів, але всіх греко-католиків, через що обидва ті понятя вводять в замішанє. Коли одначе приходять ся вибирати між записками урядовими і консисторськими, то останнім скорше можна завірити; з уваги на те, що всі Русини в Угорщині є греко-католики, та що в кожній парафії подана мова, якою послугують ся вірні, можна прийти бодай в приближеню до вірного виводу про їх число, при чім різниця недокладности хитала би ся що найбільше між цифрами 10 до 20 тисяч. Різниця-ж та все не буде так велика, як між урядовими і консисторськими датоми.

Щоби показати, як незгідні дати подавано що до числа Русинів в Угорщині, наведу кілька з них. Черніг в «Ethnographi» der o-sterr-eichischen Monarchie 1857 начислив Русинів — ідучи за Чапловичем, 358.913., Петерман в «Geograph. Mittheilung n, 24 B. 1878» начислив їх 460.000; в тім самім році Головацький начислив в «Нар. пісні Гал. і Угор. Русів, III, 6, 3» Русинів 476.560; урядова перепись переведена в 1880 начислила їх 342.351; Брахелі в «Statistische Skizze der o-st. ung. Monarchie», 1881., подає число Русинів на 460.000. Угорські Русини (Терлецький, Дулишкович) підноси л число своїх земляків ще в 70-х роках на 500 або й більше тисяч; теперішні інтелігентні Угорські Русини подають се число також на 500.000. З того видно, яка там запутанина в статистиці.

Хоч умови, серед яких приходять ся жити Угорским Русинам, так некористні, то всеж таки до цілковитої їх погуби, як сього бажать собі мадярські шовіністи, прийти не може. Доказ на се маємо в зіставленю дат, оголошених урядом, на підставі конекрипцій з р. 1880 і 1890. Всіх Русинів числено:

Комітат	1880 р.	1890 р.
Абауй-Торна	543	—
Бач-Бодроґ	7.294	9.112
Береґ	71.021	94.650
Бігар	416	—
Боршод	455	350
Земплин	30.164	34.640
Мараморош	106.221	147.474
Саболч	1.698	—
Сатмар	969	1.332
Сіпіш	16.158	17.930
Уґоча	29.976	33.348
Унг	41.871	53.302
Шарош	30.939	38.175

Всього рускої людности було отже: 1880 р.: 342.381; 1890 р.: 430.282.

За 10 літ вносить проте приріст людности 87.902, що становить майже 23%. При сьому замітна річ, що коли в комітатах з малою рускою людністю Русини денационалізують ся так скоро, що по десятиох літах нема їх зовсім аж в трьох комітатах (Абауй-Торна, Бігар і Саболч), то в комітатах з компактним руским населенем вони ростуть скоро: Унг виказує 12.000 приросту, Береґ 20.000, а один комітат, Мараморош, виказує навіть величезний приріст, бо 40.000 душ, отже майже третина усього руского населеня того комітату! Дуже слабій приріст виказують: Уґоча, де Русини мадяризують ся, і Земплин, та Сіпіш, де они в часті мадяризують ся в часті словачать ся. Останнє дотикає також Шарошу, хоч не в такій мірі, як З. і Сп. З того видно, що ми можемо найбільше числити лиш на три головні комітати: Мараморош, Береґ, Унг; Земплин, Уґоча, Шарош і Сіпіш будуть лише поволі денационалізувати ся, інші-ж комітати бути може, що вже в часі найближшої конекрипції, 1900, не викажуть рускої людности. Виїмок буде становити хіба Бач-Бодроґ, де позиція Русинів досить добра, хоч їх там і мало.

— Покровитель буковинського кацапства і непокликаний опікун православля, властитель друкарні і видавець днівника Bukowiner Rundschau (званої загально Rundsau) Гершко Чоп мав недавно процес, котрий кинув ярке світло на моральну вартість того буковинського «публіциста»

Чоп обжалував д-ра Менчля за обиду чести, яку йому наніс д-р Менчель в статях Вик. Nachrichten. Обжалований підняв ся перевести доказ правди о неморальності і недостатку всякої чести у Чопа і навіть такі факти, ствержені свідками: Против пахтарів права проінації в Садагурі виступав Чоп минушого року у своїй газеті, а відтак, прикликавши прокурюсту фірми Самуелього, заявив йому, що доти не устануть напасти на них, доки фірма не заплатить йому 500 зр. Колиж фірма не піддала ся сему газетярекому розбови, появили ся в Rundschau дальші нападливі статі. Супротив електричного заведення поставив був Чоп домаганя, щоби ему даровано залягли кошти інсталяції в квоті 600 зр., а він перестане атакувати его. Се потвердив д-р Вахтель, синдик електричного товариства, як і те, що від него самого жадав оплати кількох тисяч зр. за занехане нападисті і клевет. Ба навіть зобов'язував ся Чоп за сю суму величати д-ра Вахтеля чесним і коректним чоловіком. Нарешті дві робітничі друкарні потвердили наведену д-р Менчлем неморальну провину, якої Чоп допустив ся на 14-літній робітничій Еті Кінсбрунер. Она працювала в друкарні за платню 2 зр. місячно (!). Закид д-ра Менчля потвердила вповні, а єї зізнання підперла також 16-літня Стефанія Федішнівна. В виду таких доведених фактів, Чоп відступив від обжалованя, заявляючи, що дотеперішній перебіг розправи задовольнив его вповні! Публіка вибухнула сьміхом іронії на таку заяву, радіючи, що здемасковано публічно такого газетярекого лилика. Але казання буковиньска може ще вставити ему почесний диплом за оборону інтересів буковинських автохтонів...

— **Ректор Кадий** вручив на торжественнім зібраню професорів львівського університету д-ру Глозінському відзнаки декана лікарського виділу у Львові: золотий ланцук з медаліоном і скептр. Лікарський виділ у Львові не мав ще від 1894 р. відзнак своєї власті.

— **Сербський університет.** В Білгороді має бути замінена вища школа, яка вже там існує від давних літ, на сталий університет. Комісія, що займає ся сею справою, рішила завести там медичний факультет. Сербске правительство видає рік-річно 180.000 до 200.000 франків на стипендії для молодіжи, що вчить ся на медичнім факультеті за границею. Сесі стипендії мають бути призначені від тепер на утриманє медичного факультету на білгородскім університеті. Сей університет буде обіймати пять факультетів: правничий, філософичний, теологічний, медичний і технїчний. Дотеперішня білгородска вища школа не давала ніяких титулів — та університет буде давати титули докторів студентам кожного виділу. Титул доктора на технїчнім виділі буде новістю, яку запроєктували західно-європейські університети.

— **Жінки лікарки.** Др. Гізеля Кун і др. Ядвіга Олівневека дістали в Боснії державні посади.

— **Андрє.** Каптан насвішого до Мондалю (в Норвегії) шрівіця «Vaagen» доносить, що двох хлопців вийшло 14. мая в північній Айлендї (Іланді) скринючку, в котрій лежала картинка такої основи: «11. липня 1897, всі здорові, при 87° географічної довжини, ширина незнава. — Андрє, Штрїндберг, Френкель». Брат Андрє-а заявив, що се скринючка Андрє-а. Вість сю передано товариству антропологічному в Штокгольмі.

— **Мазур в рускій селі.** До села Полюхова великого коло Глинян — як нам пишуть з відтам — приїхав ся недавно якийсь Мазур Михайл Себадд, купив грунт від темних наших селян, що не вміли пошанувати своєї батьківщини і почав газдувати та ширити мазурску культуру. Не маючи де пасти худоби, він мимо заборони зверхности громадської почав пасти на громадскім пасовиску. Дня 25. цвітня післяв вїйт польового і двох селян, щоби займили худобу. Мазур побачивши їх, кинув ся на них зі своєю челядію, побив їх колами, та ще і вилаяв «польскою фразеологією» як «р-іа krew zakłete Rus ny zoficje» і т. д. — і нас дальше. Дня 28. цвітня вїйт знов післяв на пасовиско польового і вісьмох селян, щоби займили худобу мазура. Та мазур вибіг на пасовиско зі стрільбою і стріляв до лю-ий лютками. Щастє, що не положив кого трупом; лютки засвітіли коло уший селян і ті з остраху повтікали. Справу сего польского «культуртрегера» передано судови. Чи не гарна картина відносин маруских нових колонїстів до наших селян?

— **Повітовий суд** в Меденїчах засудив на 25 зр. кари о. Бачинського, гр.-кат. парохя з Роциць за те, що не хотів помирувати на утрєні в неділю тамошного вїйта. Трибунал карного суду в Стрию яко вища інстанція увільнив засудженого від кари, по тій причині, що відмовленє мированя не є обидою чести; вїйт нехай собі шукає права у церковних властях.

— **Молоді бараболі.** Молоді бараболі появили ся на складах вже від кількох неділь. Як який купець та реставратор справедливий, то дає справді молоді бараболі, хоч там они не мають ще особливого смаку. Але они ще дуже дорогі, тож купці помагають собі в сей спосіб, що

підроблюють їх при помочи хемікалів. Хемія робить вправді нечувані чуда, але і обманцям дає она широке поле до попису. І так такий обманець обзирає на весні свій склад старої бульби, вибирає що найкрасшу, шкробає єї зі шкірки, відтак гладить та надає їй вигляд нової молодой бараболі. Тепер садить єї у земли перемішанї з ріжними хемікаліями. Сесі бараболі дістають по тиждни нову шкірку, що як раз подібна цілком до шкірки молодой бараболі. Таке підроблюванє бульби дійшло до тої стєпени, що один париский хемік сказав в огірченї: «В 20. віці приїде хіба до того, що будемо їсти підроблені біфштики без мяса!»

— **Шпіон.** В Парижі арештовано німецького шпіона в спідниці. Є се жінка літ коло 35 — она стояла в близьких зносинах з французкими офіцерами. Свого назвиска не хотїла сказати ніяким чином. Коли єї мали арештувати, виймила з кишені пожок та хотїла відобрати собі житє, але сему перешкоджено. Найдено при нїй записник, де були змальовані ріжні війскові рисунки; на одній стороні записника видїла напись: «Vive l'Allemagne, à bas la France!» Сего шпіона в спідниці примічено в тюрмі та повідомлено о тїм міністра війни.

— **Похорони Івана Штравса** відбулись вчера у Відні при надзвичайнім здвигу народа. Відень віддав послїдню прислугу своему «вальсовому королеви». Похід переходив численними улицями. Кантати, музика, сотки вінців, депутації робили велике вражєнє. Штравса похоронено в почеснім гробі, жертвованім міскою радою, побіч гробу Брамса.

— **«Міцкевич та Пушкин».** Рада історично-філологічного виділу петербурского університету продовжила термін на конкурсуюв працю «Міцкевич та Пушкин» до кінця грудня 1900 р.

— **Російского дезертира Петра Смернова,** що утік в мундурі з 70. п. російского війска із за страху перед карою, зловлено 4. с. м. в Сїняві, та відставлено до староства в Ярославі.

— **Віденські соціальні демократи** відбули в понеділок вечером вісім зборів у Відні в цілі протесту проти виборчїї реформи, яку ухвалив дольшн-австрійский сойм. Два такі збори розв'язано по причині нападів на правительство. По зборах роблено демонстрації перед мешканями кількох проводирів християньско-соціального стороництва. Полїція арештувала при сїй нагоді богато робітників.

— **Шестилїтна убийниця.** Донька селянина Грущука з Остапковець в коломиїскім повіті, шестилїтна Параська, бавила ся зі своєю ровесницею, та ударила єї куєником залїза так сильно в голову, що та умерла зараз другої днини.

— **Убийство.** В Струтинї дольшнім убив хтось Катариу Федішнї і єї доньку Анну Раковецку у власній їх хаті. Підозривають Івана Раковецкого, чоловіка Анни тим більше, що він шєз без слїду.

— **Поєдиноє.** В Пешті рубав ся 6. червня президент посольскої палати Перцель з редактором Магнар Нігар-а Фенїєм. При першїї стрїчі Фенїє одержав легку рану в голову, Перцель 10-сантиметровий руб в чоло і рану через нїс і праву грудь. Рани Перцеля не грізні.

— **Експлозїя в самоході.** Недалеко Бадену експлодував самохід, де сидів віденський фабрикант Корніцер враз із дитиною. Віз перевернув ся, причім дитина убила ся на смерть, а Корніцер потерпів тяжкі рани.

— **Яка погода буде в червни?** До 7. на переїну хмарно, дощі та бурі, тепло; від 8. до 12. гарно, та тепло; від 13. до 16. хмарно, дощі, бурі, тепло; 17—18 зимно, хмарно, дощ, обниженє температури; 19—21 хмарно та дощ; 22—26 гарно та тепло; 27—30 зимно та хмарно. — Поживемо, побачимо!

— **Дрібні вісти.** Староста Галецький має бути по переведеню дисциплїнарного слїдства перенесений. — Цїсар дав емеритованому судовому вольному з Рави Рускої, Осипови Цїлинському, срібний хрест заслуги. — Вже зловлено убійцю Гаврилюка з Ямниці. Є ним годованець вїйта, найблищїй сусід Гаврилюка. — В готели «під брїдскоє залїзницею» у Львові помер вчера нагло пенсіонований капітан 80. полку піхоти Фр. Крамер, тепер диюрніст почтовий. — У вязниці в Станїславові арештант Весоловский, засуджений на чотири роки кари, кинув ся на вязничного дозорця Лизуня і завдав єму дві рани шильником; Весоловского розоружено і заряджено острє слїдство. — В Кракові увязнено підозрїну монахию; слїдство веде ся. — Поручник Стеф. Розвадовский і Каз Арвінський дістали титул цїсарських шамбелянів. — В Ряшевї помер в 50. році жита професор гімназїї (математик) Володислав Пухевич. — Еп. ординаріят латинський в Тарновї видав священикам і питомцям семінарії заборону носити всякі одїня зближені до цивільних, а особливо ношенє черевиків.

Телеграми.

Відень, 7. червня. Цїсар прийняв вчера в полудне Селя, а пополудни гр. Голухского на окремих авдїєнциях.

Відень, 7. червня. Екзекутивний комітет правиці перевів на вчерашнім засіданю розправу що до язикового питаня. Перший промовляв предсідатель «Союза», Совїнец Повше. Президент кабінету гр. Тун забрав перед полуднем два рази голос. Він заявив, що не противний обговорєню політичного положеня, але дав зрозуміти, що в справі угорскої угоди зрішенє лежить на разі в руках корони. Др. Кайцль вийшов небавом з засіданя, відкликаний по причині приїзду Селя. Відтак забирали голос майже всі члени екзекувного комітету в язиковій справі. Поставлено опять внесене, щоби вибрати субкомітет, котрий би точно начеркнув постуляти поодиноких країв (не народів? Прим. Ред.). Деякі члени комітету заявили проти такого внесєня.

Відень, 7. червня. Офіціальний комунікат о засіданю комітету каже: «Над політичним положенєм відбулась довша розправа, причім рішучо опять виявлено желаня, щоби біжучі політичні і національні питаня були поладнані мирно і справедливо. З огляду, що справа австро-угорскої угоди не прояснена, ухвалено полишити добромївю предсідателя комітету, коли комітет мав би зібрати ся на другє засіданє».

Відень, 7. червня. Нам доносять: В виду не певної ситуації екзекутивний комітет правиці лишив справу угоди зовсім на боці. В язиковій справі розійшли ся гадки. Одні радї би се питанє відложити аж по проясненю ситуації другі домагають ся виробленя точної програми правиці, котра то програма обіймала би постуляти поодиноких країв і народів.

Прага, 7. червня. Міска Рада вислала на торжество Пушкина в Петербурзі замість депутації срібну лїпову вїть на руки міскої ради Петербурга. Посадник Подліни зазначив притім, що чеський нарід, висунений найдальше на захід, відчуває свою культурну і племінну звязь з вітчиною Пушкина.

Гага, 7. червня. Трета мирова комісія розсправляла оподїнадз'артикулованим вже проєктом роз'ємних судів. Проєкт сей обіймає 8 артикулів, а головна мисль его лежить в тїм, щоби держава, заким возмуть за оружє відкликались до роз'ємного суду. В проєкті містять ся предложеня Росії, амбасадора італійского Нігра і предложенє американьских делегатів. На нпїшнім засіданю буде розбираний проєкт англійских делегатів.

Париж, 7. червня. Сенат виявив Любетови своє довіре 550 голосами проти(?) 220. Сенатор Лекор (з опозиції) заявив, що вибір Любета на президента републики був фатальний, за що президент сенату виключив Лекора з засіданя. На неділю при нагоді переговорів о grand prix готвлять робітники велику демонстрацію в честь Любета. На переговнїй площі має явити ся 100.000 робітників. Університет і касаційний трибунал ухвалили вислати Любетови адреси довіря.

Париж, 7. червня. Золю засипує Париж цвїтами. Вчера доручив єму трибунал засуд в его процесї Золю прислугує право відлику. Карна палата розбирала справу увязненого Пікарта. Ухвалу відложено до пятниці. Панї Драйфусова не одержала ще відповіді на телеграму, котрою повідомила свого чоловіка о зрішеню касаційного трибуналу.

Берлин, 7. червня. Секретар стану, Білов, предложив парламентови договор, заключений з Іспанїєю в справі купна Каролїнів. Бебель забрав слово проти предложеного проєкту до законя протистрейкового.

Рим, 7. червня. Парламент переслав Любетови свою кондолєнцію.

Петербург, 7. червня. Воєнна пристань Владивостока буде перемінена на торговельну, а в Порт-Артурі устроює Росія пристань для воєнних кораблів. Росія не відступує ще від жаданя, повести залїзничий шлях з Манджуриї до Пекинґу. В північній Моголїї одержала Росія право до копаня золота.

Мадрит, 7. червня. Бувший міністер заграничних справ Карвасаль помер тут вчера.

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий [від 1-го мая 1899.

(Приїзд і від'їзд поданий після часу середньо-європейського).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годині				відходить о годині			
6:10	з Чернівців (Іцкан, Галацу), Станиславова	6:20	до Лавочного (Мункача, Пешту) Ворислава				
6:50	з Брухович, від 7. мая до 10. вер. включно	6:15	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний				
7:10	з Зимної-води	6:30	» » дв. Підзамче				
7:40	з Янова	6:30	до Іцкан (Галацу, Ясс, Букарешту) Сучави				
7:55	з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия	8:45	до Кракова (Відня, Варшави), Стружа				
7:44	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	9:10	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 12. вер.)				
8:05	» » на дв. головний	9:25	до Янова				
8:15	з Сокаля, Рави рускої	9:35	до Підволочиск, Бродів, Гусятин дв. Підз.				
1:30	9:00 з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.	9:53	» » дв. гол.				
	11:15 з Ярослава і Любачова	10:10	до Белзця, Рави рускої, Сокаля і Любачова				
1:50	11:55 з Іцкан, Чернівців і Станиславова	12:50	до Янова від 1. липня до 15. вересня вкл. тільки в неділі і свята				
	1:01 з Янова	2:15	до Брухович тільки від 1. липня до 10. вересня включно в неділі і свята				
	1:40 зі Скольного, Стрия, а з Лавочного тільки від 7. вер. до 15. пад. включно	9:45	до Іцкан (Ясс, Букарешту)				
2:20	5:15 з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.	3:05	до Кракова (Відня) Хабівки ч. Рясів				
2:35	5:40 » » на дв. голов.	3:15	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вересня вкл.				
	5:55 з Сокаля, Белзця і Любачова	3:20	до Янова від 1. мая до 30. вересня вкл.				
		3:20	до Зимної води тільки від 7. мая до 10. вер.				
		3:26	до Брухович				
		5:25	до Ярослава				
Ніч		Ніч					
8:45	6:10 з Кракова (Відня) Самбора, Хирова	6:21	до Іцкан, Радовець, Кімполонга, Сучави				
	6:20 з Іцкан, Сучави	6:40	до Кракова (Відня) від 1. черв. до 15. вер.				
	з Янова від 1. до 31. мая і від 16. до 30. вересня щоденно, а від 1. червня до 15. вересня тільки в неділі і свята	6:50	до Янова від 1. чер. до 15. вер. т. в дні б.				
	7:58 з Брухович від 7. мая до 30. червня і від 16. серпня до 10. вересня вкл. щоденно	7:00	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша				
	8:15 з Брухович від 1. липня до 15. вересня щод.	7:10	до Сокаля і Рави рускої				
	9:21 з Янова тільки від 1. черв. до 15. вер. вкл.	7:20	до Тернополя дворець головний				
	9:55 з Кракова (Відня, Берліна), Сянока, Пешту	7:42	» » дворець Підзамче				
12:30	10:10 з Чернівців, Іцкан (Букарешту), Сучави	7:47	до Янова від 1. жовтня до 30. мая 1900				
	10:08 з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.	8:35	» » 1. до 31. мая і 16. до 30. ж. щод.				
	10:25 » » на дв. голов.	9:10	» » 1. чер. до 30. жов. в нед. і св.				
	10:30 з Лавочного (Пешту) Хирова	2:36	10:40 до Іцкан (Ясс, Галацу), Сучави				
	12:10 зі Скольного, Калуша	10:50	до Кракова (Відня, Варшави), Сянока				
	3:05 з Підволочиск на дворець Підзамче	11:10	до Підволочиск, Бродів дв. головний				
	3:30 » » на дворець головний	11:32	» » дв. Підзамче				
2:16	6:00 з Кракова (Відня), Самбора, Сянока	4:10	до Кракова (Відня, Берліна)				
		5:50	до Брухович від 7. мая до 10. вересня				

ЗАМІТКА: Пору нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середньо-європейський різнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середньо-європейського = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красіцких ч. 5) уділяє поясень в справах залізничних, продає білети великого рода і розклади їзди.

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до переходу папери вартісні і дає на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституціях заграничних т. зв.

Депозити сховкові (Safe Deposits)

За оплатою 25 до 35 кр. а в річю, депозитар дістає в сталевій касі панцирній сховок до виключного ужитку і під власним ключем. де безпечно і дискретно переховувати може своє майно або важні документи.

Під тим взглядом поробив Банк гіпотечний ак найогіднійши заряджені.

Приписи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовім.

Галицький Банк кредитовий

почавши від 1 лютого 1890 видає

4⁰/₀ АСИГНАТИ КАСОВІ

з 30-дневним виповідженем,

3¹/₂ АСИГНАТИ КАСОВІ

з 8-дневним виповідженем,

а всі инші находячі ся в обігу 4¹/₂% Асигнати касові з 90-дневним виповідженем будуть опроцентовані почавши від дня 1 мая 1890 по 4% з 30-днев. речинцем виповідження.

Львів, дня 31 січня 1890.

Дирекція.

Учитель

орган руского Тов. педагогічного двотижневник педагогічно-науковий, виходить від 1-го червня 1889 у Львові ул. Вірменська ч. 2. Передплата на цілий рік 3 зр., на пів року 1.60 кр., на чверть року 1 зр.

РОБІТНЯ СУКОНЬ ДАМСКИХ

Емілії Соколовскої

у Львові, Ринок ч. 29, 1. п. приймає ласкаві замовлення і виконує їх густовно і по приступних цінах.

НАУКУ КРОЮ уділяє в особних годинах Замісцеві панночки приймає на помешчане

ЛЕВ ЛОПАТИНСЬКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ!

Драма з галицького еміграційного руху в 4. актах.

Ціна книжки брошурованої в картоні 35 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 50 кр. — На поштову оплату 5 кр.

„СВЕКРУХА“

комедия в 3 актах з сільського життя.

Ціна книжки брошурованої 30 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 45 кр. На поштову оплату 5 кр.

БЕАТА і ГАЛЬШКА

історична трагедия в 5 актах з другої половини XVI віку.

Ціна книжки брошурованої 40 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 55 кр. — На поштову оплату 5 кр.

Конкурс на мужа

штутна в 5 актах з міського побуту.

Ціна книжки брошурованої 35 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 50 кр. — На поштову оплату 5 кр.

Замовлення з провінції у автора ул. Сакраменток ч. 10. Львів. У Львові набути можна в Ставропигійській книгарні.

Артист.-літературні Новини

виходять книжками величини 5—7 печатних листів. Зміст: беллетристика і поезія, оригінальна і перекладана. Програма в заголовку: сильніше уважливуване артистичного викінчення навіть найбільш тенденційних творів, — артизм у змісті і формі.

Ціна книжки з пересилкою: 1 кор.; оздобно оправної 2 кор.

Видавець: М. Заячківський, Львів, улица Зибликевича, число 34.

На 4⁰/₀

знижає стопу пропентову від вкладок щадничих Товариство взаїмного кредиту „Дністер”

стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою у Львові почавши від 1 липня 1899.

До 1. липня 1899 будуть вклади опроцентовані ще на 4¹/₂%.

Дмитро Затурський

поручає свою

робітню обуви мужескої, жіночої і для дїтий

у Львові, улица Коперника ч. 5.

Виріб тїєвалтий, і елегантний Ціни умірені. Замовлення з провінції залагоджує відворотною поштою.

140

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовлення і посередничить в закупні:

Сьвітло церковне

впрост з фабрики Іа по 70 зр., Па по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: КАВУ по 5 кіл. послілках почт. в ціні по: зр. 9:20, 10:20, 11:20, а спеціальність по 12:20 франко

БИНО в 5 кіл. барилках по зр. 3—, 3:70, 4:10, 4:90 франко. — Інші товари по умірених цінах.

78—?